

LARISA REŽEN, 9.B - Ocena filma – Smeti

Dokumentarec, ki je izšel leta 2012, nam skuša pokazati, v kakšni nevarnosti je naš planet. Producenka in režiserka filma je Candida Brady. Posnela ga je v sodelovanju z igralcem Jeremyjem Ironsom, ki se skozi film pogovarja z vplivneži – politiki, z znanstveniki – in z običajnimi ljudmi, ki jih je onesnaževanje močno prizadelo. Pogovarja se s kmetom, katerega živali jejo onesnaženo krmo, z mamo punčke, ki se je rodila brez rok in nog, s prebivalci, ki živijo blizu odlagališč z odpadki, in celo z enim izmed takih, ki se s tem na žalost morajo preživljati. Film nas želi seznaniti o nevarnostih, ki pretijo tako na človeka kot tudi na živali, praktično na ves planet. Včasih se vprašam, ali je storjeno škodo sploh še mogoče popraviti. Nihče se ne zaveda dobro koliko odpadkov se je skozi nekaj let nabralo. V filmu je bila predstavljena ženska, ki z družino v enem letu zbere le za vrečko odpadkov. Ob tem sem se vprašala, kako je to sploh mogoče. Če pomislim, koliko smeti vržem v koš v enem dnevnu že jaz in to številko pomnožim z vsemi prebivalci na planetu, poleg tega pa upoštevam tudi odpadke, proizvedene v številnih industrijah, me zaboli glava. Če bi se vsi potrudili in bili podobni tej družini, bi se številka naraščajočih odpadkov hitro zmanjševala. A žal to ni tako preprosto. Po eni strani smo tudi prisiljeni, da proizvedemo toliko smeti, saj skoraj nimamo izbire, da bi kaj kupili brez embalaže. Seveda je ta embalaža plastična. Na srečo so po trgovinah že omejili uporabo plastičnih vrečk, ukinili naj bi tudi slamice. Vidi se nekaj napredka. A ta je zelo majhen.

V filmu je bil tudi prizor otrok, ki so se rodili s prirojenimi napakami in so sedaj v sirotišnici. Ta prizor me je najbolj pretresel. Ko vidiš majhne nebogljene otroke, ki so brez nog ali rok ali še huje brez vseh okončin, brez oči ..., ti gre kar na jok. Ob tem mi je v misli stopilo tudi to vprašanje – ali sem za to nekako kriva tudi sama? Zavedam se, da je za to krivo predvsem tamkajšnje onesnaženo okolje, a odpadke proizvajamo vsi, kajne?

Tudi ko vidiš polno plastike v morju, na obalah, ki so bile včasih še primerne za kopanje v morju, se ne počutiš ravno najbolje. Potem pa so tu še živali. Igralec v filmu se pogovarja tudi s kmeti, katerih živali so tako rekoč zastrupljene. Če se spet malo zamislim, da je tako z veliko živali na farmah, iz katerih pa se prodajajo številni izdelki kot npr. mleko, jajca, meso, sir, jogurt ... Kakšno hrano torej jemo? So živila, na katerih je oznaka BIO, res toliko boljša? Pa poglejmo še ribe. Majhne ribe pojemo koščke plastike, večje ribe pa pojemo majhne in ljudje lovijo velike ribe, ki imajo v sebi plastiko. Ob takšnem razmišljanju se res lahko vprašam, kam smo zabredli. V filmu je bila tudi slika oz. posnetek morskih živali, ki so imele na sebi odpadke, ali še huje, da so se vanje zapletle.

Kot sem že prej omenila, se premalo zavedamo onesnaženja. Pri nas v razvitem svetu, kjer imamo vsega dovolj in kolikor toliko čisto okolje, se pa tega zavedamo še manj. Ko pa enkrat vidimo, kaj se dogaja na drugih krajinah na planetu, nas pretrese. V dokumentarcu je posnetek, kako se ljudje umivajo v umazani vodi, polni smeti in da to vodo tudi pijejo. Tudi ta prizor me je zelo pretresel.

Onesnažena prst, morje, reke, zrak, ki ga vdihavamo, nam le škodijo, zato naj vsak posameznik poskuša narediti nekaj za okolje. Ko gremo v trgovino, imejmo pri sebi vrečko iz blaga, ki jo lahko uporabljamo zelo dolgo. Zdi se, da če vzamemo eno vrečko, da se to pri odpadkih ne bo veliko pokazalo. A zakaj bi, če lahko storimo drugače.

Za konec naj povem, da mi je bil dokumentarec zelo všeč, saj me je seznanil z mnogimi novimi informacijami, ki sem jih navedla že prej. Ob filmu se mi je porajalo res veliko novih vprašanj, ki jih bom širila tudi med ljudi. Želim, da se o tej temi veliko govori, saj mora biti vsak posameznik obveščen, v kakšni nevarnosti smo, prav tako pa se mora prav vsak potruditi, da odpadke zmanjšamo. Naj nam bo zgled omenjena družina iz filma.

TRASHED/ SMETI – OCENA IN OBNOVA FILMA

1. Film Trashed ali Smeti je okoljski dokumentarec, ki se nanaša na onesnaženost našega planeta in prikaže, kako ta onesnaženost vpliva na določene kraje ali ljudi povsod po svetu. Film je del projekta Lesni Feniks, ki se ukvarja z zniževanjem in preprečevanjem nastajanja odpadkov. Dolg je približno uro in pol, gre pa za pogovor z igralcem Jeremyjem Ironsem, politiki in znanstveniki, na katere je onesnaženost vplivala slabo in ogrozila njihovo zdravje in preživetje. Razkriva presenetljive resnice o onesnaženosti in kako so smeti nevarne za zdravje ljudi in živali.

2. Zdaj vam bom pa predstavila nekatere »kraje«, ki sem jih našla najbolj zanimive. Našo pot začnemo v Libanonu, v mestu Sidon. V njihovem mestnem pristanišču se nahaja 40-metrska gora smeti, ki močno vpliva na vzhodno Sredozemlje. Pot nadaljujemo v Yorkshiru in Gloucestershire v Angliji. V teh dveh mestih se nahaja množica odlagališč strupenih odpadkov. Odlagališča so hoteli še povečati, a se smeti nahajajo zelo blizu šole, bolnišnice in seveda stanovanj, v katerih živijo ljudje. Pod temi odlagališči se nahaja glina, ki je namenjena preprečevanju onesnaženja podzemne vode, ampak je raziskava pokazala, da ta glina ne bo več dolgo držala. Vprašanje je, kaj se bo zgodilo potem, ko bo glina popustila. Naša naslednja destinacija je sežigalnica smeti Funi na Islandiji. Ta sežigalnica je že večkrat zamenjala filtre, ki so pa po nekaj mesecih nehali delovati. Filtri so sproščali strupeni dioksinski plin do 20-krat preko varne meje. Podobna je sežigalnica Gilly, ki se nahaja blizu Albertvilla. Povzročila je velik pojav raka med prebivalci. Bolnišnica v Vietnamu je ena od krajev, v katerem je po mojem mnenju bilo najbolj grozljivo, kar se tiče prebivalstva. V filmu smo lahko videli, kakšne posledice ima lahko ta plin, videli smo ga pa na otrocih in dojenčkih, ki so imeli deformirane obrazy ali telesa. Ross-on-Wye in London v Angliji sta izjeme. V teh mestih postavljajo ekološke trgovine, v katerih so vsa živila zunaj in nakupovalci s sabo prinesejo posode, v katere lahko dajo živila in tako ne uporabljajo plastičnih vrečk. Ali pa Britanski zapor, ki uspešno ravna z živilskimi odpadki.

3. Film se mi je zdel zanimiv in poučen. Naučila sem se veliko stvari kot na primer, kako je lahko onesnaženost lahko škodljiva, ne samo za okolje, ampak za ljudi tudi. Povzroča dolgotrajne posledice, ki bi se jim lahko izognili. Ampak se jim ne, zato potrebujemo te številne organizacije, ki dejansko skrbijo za okolje. Najbolj grozljiv del filma se je bila po mojem mnenju bolnišnica v Vietnamu, sploh si se morem predstavljati, kako je tem otrokom ali mamam na sploh. Zelo sem pa vesela, ker nekateri kraji poskušajo narediti nekaj o onesnaženosti in nepotrebnih odpadkih, ki končajo v morju ali rekah in pobijajo živali. To smo s samimi očmi videli v filmu. Malo me pa skrbi to odlagališče strupenih odpadkov v Angliji. Glina pod odlagališčem ne bo več dolgo držala in bo slej ko prej popustila. Nato bodo vse te toksične stvari prišle v podtalnico in kdo ve, kaj se bo zgodilo potem. Film bi priporočala vsem, ki jih zanima narava ali ki potrebujejo kakršno koli motivacijo o ločevanju odpadkov in oskrbi za okolje.

Zala Tušek, 9. a

DOCUMENTARY TRASHED

Title: Trashed

Author: Candida Brady

Editors: Jamie Trevill, Kate Coggins, James Coward

Release date: December 14, 2012 (USA)

Running time: 97 minutes

Film follows actor Jeremy Irons as he researches the world problems with pollution and waste. He has conversations with different scientists, politicians and ordinary individuals whose health and living have been affected by waste pollution. He looks at the problems with dirty seas, pollution of air and truth about danger for our health. He shows us the forty meters big mountains of rubbish, the massive toxic waste mounds, near a school and a future hospital, not working filters which releasing highly toxic gas, hurt animals because of trash that they eat or get stuck in and more terrifying and wrong things that we are doing to our planet. People don't know anymore where else to put the rubbish because almost all rubbish dumps are full. They can't bury and burn them anymore because it is too much of it. Trash is everywhere we look, everywhere we go and we can't escape it. It is in the seas, beaches, meadows, forests, in the cities, towns over all everywhere and that is not okay. The scientists tell Jeremy that they can't tell his results of some of his researches to the public because some more influential people trying to keep people in that cities with big pollution and lies about the good privilege of living in that cities. He asks local people if they know about the signs and their meanings and it turns out that no one knows the right meanings for those signs that they thought it is the sign for recycling. In the documentary we saw very terrifying videos of hurt animals and how people need to help them that they would survive. He went to the people who already trying to save earth with using paper, glass or reusable packing instead of the plastic packing. Almost everything we buy is plastic packaging. Layers of plastic that we just throw away the second we open the product or thing we bought. We don't need that much plastic for everything we buy. We can bring reusable bags from home instead of buying new ones, we can use one plastic bag for one apple and one orange instead of two plastic bags, we don't need straws for everything we drink. We all must start using less plastic and all that quickly change in rubbish because with that we would save our planet, save money and make our lives easier. For me that film was interesting but on some parts it gets a little boring because it is so long. I would recommend the film 'Trash' to everyone because we all need to know that problem with pollution on earth. I think that the meaning of that film is that we need to know what is happening in the world and that we need to start to change our treatment to earth. The film tells us the real truths and big problems so if we don't change something it won't end up well.

Teja Bogataj, 9. a

Ocena filma Smeti

Smeti (originalni naslov Trashed) je sedem let star film (2012), a kljub temu izredno aktualen. Med leti 2012 in 2014 je prejel tudi več nagrad, med njimi tudi 'Audience Award – Movies that Matter', s čimer se lahko vsi strinjamo, saj nas v tem dokumentarcu, ki ga je napisala in režirala britanska filmska ustvarjalka Candida Brady, igralec Jeremy Irons popelje po svetu in raziskuje posledice globalnega problema odpadkov in onesnaženosti.

»Sploh kdo ve, kaj se zgodi z odpadki?« (»Does anyone know what happens to it all?«) je uvodno vprašanje filma, ki nam v uri in štiridesetih minutah pove odgovor. Seveda pa je pomembno, kaj mi storimo s temi informacijami – če želimo ohraniti naš planet, moramo narediti določene spremembe, ki jih dokumentarec predstavi prek primerov ljudi, ki so se tega že lotili.

Gore odpadkov, juha plastike, sežigalnice, toksični dioksini in mnogo drugega so grozote, ki vplivajo na življenje ljudi (pojav raka, napake pri rojstvu, neuporabna zemlja in kmetija ...) ter živali (plastika in mikroplastika v oceanih ipd.) le zaradi prevelikega števila smeti, ki jih nimamo kam dati. Tega preprosto ne moremo ignorirati.

Zato so organske trgovine (kamor prinesemo svoje okolju prijazne vrečke ali posode), ločevanje smeti in recikliranje, življenje s čim manj odpadkov, kompostiranje, kupovanje le toliko stvari in hrane, kot jih potrebujemo, pravo nasprotje in upanje, da se nekaj da storiti za boljše življenje in planet.

Osebno mi je film zelo všeč, je eden najboljših dokumentarcev, saj ima izjemno pomembno sporočilo.

S prikazom krutih posledic napak ljudi (poleg kopičenja odpadkov in onesnaževanja tudi vojna, film nas je med drugim popeljal tudi v Vietnam, kjer se še vedno rojevajo otroci z najrazličnejšimi napakami, kar je posledica vietnamske vojne – onesnaževanje z nevarnimi kemikalijami, znanstveniki pa so ugotovili, da je potrebno kar šest generacij, da se človeško telo popolnoma znebi dioksinov) nas zna ta dokumentarni film tudi šokirati z neverjetnimi in grozovitimi podatki, zato se gledalcev tudi čustveno dotakne in menim, da to pomaga pri prenosu sporočila v svet.

Všeč mi je, da je film preprost – razume ga lahko prav vsak, ne glede na starost, izobraženost, vsa znanstvena dejstva so razložena na enostaven, a učinkovit način.

Po ogledu si poln novega znanja, ki ga lahko uporabiš v svojem življenju in ga širiš med druge ljudi in s tem pomagaš pri ohranjanju naše Zemlje, pa tudi izboljševanju svojega lastnega življenja in ljudi okoli nas, z ekološko pridelano hrano brez toksičnih snovi, zmanjševanjem odpadkov in čistejšo naravo.

Dokumentarec zajame vse pomembne teme, nič ne manjka in nobena informacija ni neuporabna. Film je več kot vreden ogleda, priporočala ga bi prav vsem, tudi če vas okoljevarstvo in ekologija ne zanima. Tudi sama bi si ga ogledala še kdaj.

Najpomembnejše pa je, da se vsi zavedamo tega, kar nam ta dokumentarec dopoveduje in začnemo živeti tako življenje, ki okolju ne bo škodovalo.

Nika Dolenc, 9. a

SMETI (TRASHED) – ocena filma

V sredo, 20. 11. 2019, smo si ogledali film z naslovom Smeti. Dokumentarni film je izšel leta 2012 pod vodstvom Candide Brady. Prejel je kar nekaj nagrad in ena izmed njih je nagrada za najboljši dokumentarec.

Film je govoril o današnji zelo resni tematiki – smeteh. Nazorno in hkrati tudi kruto je predstavil enega izmed današnjih najbolj resnih problemov. In sicer plastika. Pa ne samo plastika, temveč tudi ostale smeti, ki se nabirajo že vrsto let, brez deluječe rešitve za reciklažo. Film je predstavil tudi potek reciklaže in zbiranja na odlagališčih. Ena izmed najbolj popularnih načinov uničenja teh ogromnih kupov smeti je sežig. Marsikdo bi si mislil, da je to eden izmed najboljših in najhitrejših načinov, a to ni res. V filmu sem izvedela, da pri sežigu nastaneta dve vrsti pepela in eden izmed najbolj strupenih plinov, in sicer dioksin. Dioksin je eden izmed najbolj strupenih plinov na svetu. V filmu je prikazalo, da je veliko ljudi zbolelo za rakom samo zaradi nevarnih plinov. Kar 80 oseb od 120 v enem izmed naselju je zbolelo za rakom in če premislimo, je to ogromno.

Poleg tega so bile v filmu prikazane posledice preteklega izpusta nevarnih plinov nad Vietnamom. Če smo bolj natančni, enega izmed tamkajšnjih gozdov. Še zmeraj se čutijo posledice, saj je veliko otrok rojenih z napakami.

Film je obravnaval tudi problem onesnaženja voda. Prikazal je onesnaženost Pacifiškega oceana. Eden izmed ribičev je povedal, da ulovijo smeti, kjerkoli lovijo. Znan naj bi bil po ogromni velikosti odpadkov, ki se tam nabirajo že nekaj časa. V filmu pa so povedali, da smeti v obliki nekakšne juhe. To pomeni da so odpadki in plastika že nekoliko razgrajeni na majhne koščke, kar ustvari tako imenovano plastično juho, ki jo je zelo težko odstraniti.

Problem kopiranja odpadkov lahko postopoma rešujemo sami ali pa ga vsaj zmanjšamo. Kupujemo lahko v ekoloških trgovinah, kamor prinesemo svoje vrečke in kozarce za večkratno uporabo. Živila so sveža, naravno pridelana in posledično bolj zdrava tako za nas kot za druge.

Meni osebno je bil film zelo všeč, saj je obravnaval tematiko, o kateri se končno vedno več govorji. Prikazal in razložil je problem onesnaževanja na preprost način z veliko nazornimi slikami in posnetki, tako da ga lahko vsakdo razume. Sama sem bila na trenutke kar šokirana, saj me je veliko stvari presenetilo. Od sežigalnic, tihega oceana in kupov smeti, pa do otrok, ki še vedno trpijo zaradi onesnaženosti. Ogled filma priporočam vsakemu, saj se veliko naučiš in zapomniš.

Ines Šubic, 9. b

AJDA JEREBO - TRASHED

FILM REVIEW

Trashed is a documentary film made in 2012 and it was written and directed by Candida Brady. The film takes you to watch just 97 minutes of your life and you need to watch it. The actor Jeremy Irons is investigating the problems that have been made through years because of trash, waste, pollution and more. The film reveals how pollution and waste is dangerous to human and animal health. I think if almost everybody would watch the film more people would care about what they buy in the stores and pollution would not be that bad. The actor visited Lebanon where there is a 40 meter mountain of rubbish and trash which is affecting the Mediterranean sea. The Mediterranean sea is connected to other seas which is affecting the animals that live in the seas because they eat the plastic that they see floating on the surface because they think it's food. He visited Iceland where they had a garbage incinerator near a farm where a farmer told him that cows can eat just the polluted grass and the consequences are that the meat from cows is not good anymore and the milk that goats and cows make is not good anymore and they have to throw it away and in a few years all of his animals are going to be killed. A lot of people get cancer from the polluted air and it showed how many people get mentally and visually affected by waste pollution. While the Vietnam War a lot of chemical gases were let in to the air and it caused a huge number of deaths and injuries. If your parents were exposed to these chemicals there is a 100% risk you are going to be born with a defect. It showed how Jakarta and Ciliwung rivers in Indonesia are highly polluted rivers and I think it was disgusting because nobody cared how nasty it is. The people are showering in the river and they are washing clothes in it. In London he went to the organic store where a worker showed him how you can carry fruits by not using a plastic bag.

I think the film is warning us humans that we should care more about our planet by not using so much plastic and waste. It's right for us to save our planet by giving our clothes to younger siblings or cousins, by not using plastic straws and using the reusable ones and so on. I think the film really showed how our planet is getting destroyed by pollution, waste, garbage, gases... I never knew how bad it was for our planet, I never knew you can get cancer from it and how farm animals are getting affected by it, how sea animals and birds eat trash because they think it's food. I'm wondering why didn't I watch this movie before because I would start to care about the pollution way sooner than I did. This was filmed 8 years ago and I can't imagine how bad the pollution got in that period of time because I never saw any articles that were talking about waste and pollution but just in the past year, everybody started to care about it and I'm pissed that we didn't start talking about it years before. I think everybody should watch the film even if you don't like watching documentaries and I think kids should watch it too because they have to know what is happening to our planet and they have to know if they throw a plastic wrap on the floor it will not decompose in a few years but. Film ends with a message of hope that showing the risk of our survival can change people's minds of littering and pollution.

Ajda Jereb 9.c

TAJA VONČINA - TRASHED: FILM REVIEW

Trashed is an environmental documentary film which follows actor Jeremy Irons who investigates the global scale and impact of humanity's modern wasteful consumerism and pollution. Film was written and directed by British film-maker Candida Brady. The film was premiered at the Cannel Film Festival on 22nd May 2012.

Main goal of the film is a call for urgent action to resolve the issue of existing deposits and drastically reduce our consuption. This goal was very clear and everyone could understand the meaning. The film also demonstrates how this is already achieved succesfully in many communities. In the film was great represented what all of us could do to resolve some world problems. That was really good shown with plastic bags, through sustainable approaches that provide much more employment than the current waste industry and especially lifestyle in San Francisco. The documentary looks at the risks. Those risks were shown with food chain and the environment through pollution of our air, land and sea by waste. It also reveals surprising truths about very immediate and potent dangers to human health.

Many places were visited and filmed, including: Wales coastline which showed action of cleaning the garbage from the sea coast, Sidon in Lebanon which affects the Eastern Mediterranean because there is a 40 metre mountain of household rubbish in the city port, rivers Jakarta and Ciliwung in Indonesia which are highly polluted and it was shown that people have problems with water, etc.

There was a huge impact. The film hepled to promote, and was also integrated into Zero waste initaitives across the world.

Taja Vončina

MAJA GOVEKAR - Trashed

Trashed is a documentary film, directed by Candida Brady. The actor Jeremy Irons investigates and discovers the effects of global waste problem and how trash pollutes our seas, air, cities, animals, us, and much much, more. The film reveals surprising truths about very immediate and potent dangers to our health. He visits beautiful places on earth that are trained because of trash and global waste. It explores the whole trash process from before something is trash all the way through to how we try to get rid of it. It then explains the health consequences of each method. We see ordinary individuals whose health and lives have been affected by waste pollution. The movie is an action call to reduce pollution around the world. But the movie also shows some communities around the world where it's been successfully done. This journey takes us from horror to hope and believing we can get better.

I would give this movie a 7.5/10 cause i think it was a very good film and showed us the insights in people lives who live in hard times cause of the pollution and other things like that. I liked that it showed us how other people live and that some people aren't living as fancy life as we do. But I didn't like that it made me feel selfish because I don't make a change and help people like the individuals we saw in the documentary. I want to help but if you think about it how can a young teenager change the world. And the thing is whatever we do trash is never gonna disappear because it's too much of it already and its like impossible to get rid of all of it. Even if we would get almost all of the people in the world there would still be individuals who would keep trashing our planet and pollute without caring for others who suffer because of it. Visually and emotionally the film is both horrific and beautiful: an interplay of human interest and political wake-up call. I think that this movie showed us how huge of a problem pollution, trash and global waste are. We have to take better care of our planet cause if not there will be awful consequences. We live in different countries with different cultures and everyday habits so this film opened my eyes about the world around our country and all the problems other people are facing. I think that this documentary showed to people that there is a serious problem and it's time to face it. In the adventure with Jeremy Irons I saw a lot of animals who died and were dying because of trash pollution and it made me very sad and it was even horrifying to watch it. But that wasn't even the worst I've seen during the movie the thing that stayed in my memory are the children that were kept in bowls of water. Because they were flawed (they had mistakes like a huge head, body, without arms, legs,...), they were just in bowls of water and all that mistakes were just because the parents that had the child lived in an area with fertilization and it got in their body so the child came out flawed. So then we saw a little life insight of a little girl without arms and legs and her family. They are poor and have trouble paying for medication and every thing the girl needs and that literally makes me think about how good our life here actually is comparing to theirs. So i think this movie is actually brilliant but awful at the same time so that's why I think i grade it as I did. So you're probably wondering why brilliant and why awful. Brilliant because that's how we can keep people aware of the situation and awful things that happen to people and animals. And awful because some humans just don't care about all the things that are happening to others and don't care because they think they can't make any change but if you just sort your trash every day and not throw it in the nature you can make quite a difference if not for the world, nature and others then just for yourself. Let's just make sure we do our work and keep our planet as healthy and beautiful as we can.

Maja Govekar, 9.C

TRASHED/SMETI – OCENA

Film govori o nabiranju strupenih plinov in smeti po svetu, kot so dioksidi in plastika. V filmu je omenjeno tudi nekaj razlogov za tako veliko onesnaževanje, predvsem govori o rešitvah za te težave in o zakonih različnih držav po svetu, ki se tičejo recikliranja/upravljanja s smetmi. V njem nastopa raziskovalni naravovarstvenik, ki s svojo snemalno ekipo hodi po svetu in poskuša odkriti različna zbiralšča smeti po svetu in kako se v različnih državah z njimi soočajo.

Film se mi je na prvi pogled zdel kot še ena tistih reklamacij za ljudi, da bi zmanjšali lastno onesnaževanje v naših vsakdanjih življenjih in nam svetuje, naj ločujemo smeti in jih ne mečemo po tleh. V resnici pa se je raziskovalec v filmu raje posvetil temu, da nam je natančno povedal in uprizoril, zakaj prihaja do tako velikega onesnaževanja in nam poleg tega predstavil tudi več možnih rešitev in ukrepe drugih držav po svetu. Tako po začetku filma me je pritegnil zaradi zanimivih faktorjev, ki vsi na svoj način učinkujejo na okolje. Film po mojem mnenju zelo dobro obrazloži dejstvo, da smo si ljudje v zadnjih desetletjih izkopali tako veliko jamo, da bi trajalo dvakrat toliko časa, da jo bi lahko zapolnili. Zelo sem cenil trud raziskovalca v filmu in pa dejstvo, da ni predstavil le dobrih ukrepov ljudi, ampak tudi dejanja, s katerimi ljudje še zmeraj ne glede na opozorila onesnažujemo okolje. Presenetilo me je, da so po svetu že nekaj časa ljudje, ki zavračajo onesnaževanje okolja in živijo svoj vsakdan s tem, da na leto proizvedejo le eno vrečo za smeti, ki je napolnjena z odpadki, ki se jih ne da ponovno uporabiti ali reciklirati. Opisan je bil tudi zapor, kjer zaporniki obdelujejo vrtove in ustvarjajo svoj kompost s tem, da iz zapora odpeljejo minimalno število odpadkov, zaporniki pa koristno uporabljajo svoj čas, da na krožnik dobijo naravno proizvedeno hrano brez umetnih gnojil. Raziskovalec je v filmu omenil, da ima Evropa dobre naravovarstvene zakone, ki so se meni do takrat zdeli odlični v primerjavi z drugimi državami. Točno zaradi tega dejstva sem bil še bolj presenečen, ko je bil v filmu predstavljen program in zakon Zero Waste, ki ga izvajajo v San Franciscu. Ta naravovarstveni zakon meščanom kot tudi ljudem, ki mesto le za kratek čas obiščejo ali se samo peljejo skozi njega, prepoveduje, da bi onesnaževali ali proizvajali preveč strupenih substanc z najrazličnejšimi objekti ali strojimi.

Ker ponavadi ne obožujem ogledov dokumentarcev še posebej o rečeh, ki name negativno vplivajo, kot na primer onesnaževanje, sem bil prijetno presenečen pri ogledu filma Trashed. Raziskovalec se mi je zdel izredno simpatičen, a je kljub temu razkrival grozno resnico o dogajanjih po svetu in o boju proti onesnaževanju. Film zagotovo sedi na prvem mestu v moji zbirki ogledanih dokumentarcev. Film je name naredil velik vtis tudi zaradi svojega sporočila, ki ga je poskušal prenesti do gledalcev. Sporočilo filma ni bilo le ozaveščanje o stanju sveta, ampak nas je pozval, da tudi mi lahko dosežemo spremembe po svetu. Seveda ne samo doma, kjer bi ločevali smeti, ampak tudi v najrazličnejših uradih po svetu kot zastopniki naravovarstvenih zakonov in kot borci, ki se borijo za boljšo prihodnost sveta in naših otrok. Film je predstavil tudi nekaj že deluočih politikov, ki uresničujejo videvanja o čistejšem svetu in o zmanjšanju potrošnje neobnovljivih virov energije po svetu.

Če bi film ocenil od 1 do 10, bi mu moral napisati oceno 11/10 predvsem zaradi premagovanja mojih zadržkov in pričakovanj o filmu. Priporočal bi ga vsem ljudem po svetu, ki imajo dovolj volje, da se postavijo sami zase in se borijo za najrazličnejše reči, ki so pomembne v njihovih življenjih.

Jošt Erznožnik, 9. c

TRASHED – ASSESSMENT

The film talks about producing toxic gases and trash around the world such as dioxides and plastics. The film also mentions some of the reasons for such major pollution, in particular discussing solutions to these problems and the laws of various countries around the world regarding recycling / waste management. It features a research nature conservationist who walks around the world with his recording team and tries to discover different garbage collection sites and how they are dealt with in different countries.

At first glance, the movie seemed like another comercial for people to reduce their own pollution in our daily lives and advises us to separate the trash and not throw it on the floor. In reality, the researcher in the film preferred to tell us exactly and staged why so much pollution was occurring, and also presented us with several possible solutions and actions of other countries around the world. Immediately after the beginning of the movie, I was attracted by the interesting factors that all have their own effect on the environment. I very much appreciated the efforts of the researcher in the film and the fact that he presented not only good actions of people but also the actions by which people are still polluting the environment regardless of the warnings. It has surprised me that, for some time now, there have been people in the world who reject environmental pollution and live their daily lives by producing only one garbage bag per year filled with non-reusable or non-recyclable waste. A prison was also described where prisoners cultivate gardens and create their own compost and at the same time producing a minimal amount of waste from the prison. Prisoners use their time to obtain naturally produced non-fertilized food that they eat in the prison cafeteria. In the film, the researcher mentioned that Europe has good nature conservation laws that, to me, seemed excellent compared to other countries. This is exactly why I was even more surprised when the film introduced the Zero Waste program and the San Francisco law. This nature conservation law prohibits citizens or people who visit the city for a short time or even just drive through it to pollute or produce too many toxic substances with a variety of facilities or machines.

Since I don't usually enjoy watching documentaries, especially about things that negatively affect me, such as pollution, I was pleasantly surprised to see Trashed. The researcher seemed very nice to me, but nevertheless revealed the awful truth about the events in the world and the fight against pollution. The film definitely sits at the top of my collection of viewed documentaries. The movie also made a big impression on me because of its message that it tried to convey to viewers. The message of the film was not only raising awareness of the state of the world, but also urging us to make changes around the world. Of course, not only at home, but also in various offices around the world as agents of nature conservation laws and as fighters fighting for a better future for the world and our children. The film also featured some of the politicians who are already working and are pursuing a vision of a cleaner world and reducing the consumption of non-renewable energy worldwide.

If I had to rate the movie from 1 to 10 I would have to give it a solid 11/10 rating mainly for overcoming my reservations and expectations about the movie. I would recommend it to all the people in the world who have the will to stand up for themselves and fight for the various things that are important in their lives.

FILM SMETI (TRASHED, 2012)

Film Smeti se najprej začne na obali v Libanonu, natančneje v Beirutu. V njegovem predmestju je obalno smetišče, kjer se dnevno odloži približno 80 ton smeti. Zaradi tako velike količine smeti je na tem mestu nastala prava gora smeti. Kljub že preseženi kapaciteti smetišča se tam še vedno odlaga nove smeti, zato le-te posledično pada v morje. Na žalost to nima samo vpliva na libanonsko obalo, temveč tudi na celotno Mediteransko morje. Vsi mikrodelci težkih kovin dosežejo tudi obale Cipra in Italije. Film nato prikaže onesnaženost v mestih z veliko koncentracijo ljudi. Sledi prikaz snovi, ki nastanejo pri sežiganju smeti. Ena izmed njih je dioksin, ki je najnevarnejša izmed vseh. Denimo v nekem francoskem mestecu so emisije 13000-krat presegle varne meje. Na Islandiji so se nekemu kmetu živali tako močno zastrupile, da jih je bil potreben usmrtniti za njegovo lastno varnost. Živali so z uživanjem sena v 1 dnevu zaužile toliko dioksina, kot bi ga vdihale v 14 letih življenja. Med drugim je bilo mleko tako toksično, da je na mestu, kjer ga je kmet izlival, sneg postal kot pena, ki nastane pri tuširanju. Film nato pokaže uporabo dioxina v vietnamski vojni. Ameriški "Agent Orange" je po vietnamskih gozdovih poškropil dioksin, da bi z dreves odpadlo vso listje in posledično bi bili razkriti vsi sovražniki. Dioksin so poškropili po približno 2 000 000 ha velikem območju. Škropili so od 1960. leta naprej, posledice pa so še vedno vidne. Najbolj so prizadeti številni otroci, ki se rodijo z mutacijsko napako. Na srečo tam obstaja bolnišnica im. Tu Du, ki zelo lepo poskrbi za zavrnjene otroke z gensko mutacijo. Na koncu filma se prikaže številne trgovine, ki ponujajo nakup živil, ki niso pakirana v plastične ovitke.

Dolžina: 97 minut

Leto izdaje: 14 december, 2012

Režija: Candida Brady

Glavni igralec: Jeremy Irons

Menim, da je film zelo vreden ogleda, saj so trenutne svetovne razmere prikazane brez kakršnokoli zadržkov. Rečeno je bilo, da plastika sama ni problem. Problem je večinoma ta, da te plastike ne znamo ponovno uporabiti oz. reciklirati. Več tisočletij smo lahko ljudje živelji le na podlagi naravnih "pakiranj". Bila so zgrajena izključno iz naravnih materialov, kot sta npr. les in papir. Tudi če bi te stvari odvrgli v naravo, bi se te snovi lahko razgradile brez kakršnihkoli problemov. Pri plastiki, denimo, je situacija malce drugačna. Razpada veliko počasneje in seveda nastajajo tudi nevarne kemikalije – predvsem v vodi – ki jih drugače ne najdemo v naravi. Zdi se, kot da bi bil film narejen iz razloga, da bi postavili določene vlade v slabo luč zaradi slabo nadzorovanih sežigalnic in smetišč, ki delujejo nezakonito. Film bi priporočal vsem, ki so starejši od 10 let, saj je potrebno nekaj zrelosti za razumevanje filma. Priporočal bi ga zato, ker smo vsi dolžni videti svetovne razmere glede onesnaženja našega planeta iz strani odpadkov, ki jih proizvedemo dnevno.

Žiga Kunc, 9. c

Ocena filma: Trashed – Smeti

Film Trashed, po slovensko Smeti, je dokumentarni film o vplivu smeti na zemljo in ljudi. Film je bil izdan leta 2012, režirala ga je režiserka Candida Brady. Film je dolg približno 1 uro in 40 minut, dogaja pa se po celem svetu.

Film so naredili Blemheim Films, svojo prvo izdajo pa je doživel v Ameriki leta 2012, v drugih državah pa leta 2013. Premiera je bila na filmskem festivalu Cannes 22. maja. Prejel je Special Jury Prize in Special Documentary Award.

V filmu spremljamo igralca Yeremija Ironsa, ki nam pričuje o vplivu smeteh na različnih področjih sveta. Pokaže nam vplive smeti v prehranski verigi, s tem tudi kako vplivajo smeti na ljudi. Pokaže nam, kako sami uničujemo naravo tako kot samega sebe. V filmu potujemo skozi 11 mest, kjer je onesnaženje zraka največje. V mestu Sidon – Libanon je postavljena 40 metrov visoka gora smeti. Problem je težko rešljiv. Yorkshire v Angliji, kjer blizu civilnega prebivalstva postavljajo ogromna odlagališča strupenih snovi. Pokaže nam še druge države s podobnimi problemi, kot so Islandija, Wales, Indonezija ... V mestu San Francisco pa so uvedli zero waste, ki so spravili že na 75 %. Tam napravijo najmanj smeti, tako da jih veliko tudi reciklirajo. S zažiganjem smeti nastajajo strupeni delci, ki negativno vplivajo na novorojene otoke, da če bi osnaževanje prenehali danes, bi nam še vedno trajalo 6 generacij, da bi delci popolnoma zapustili naša telesa. Toda nič ne kaže v to smer, da se bo osnaževanje kaj kmalu končalo – le še povečalo se bo, če nekaj ne ukrenemo.

V moji oceni je film kot za dokumentarni film malo predolg še posebej zaradi neprijetne vsebine – v filmu ne moreš dobesedno uživati. Veliko se lahko navadimo in poskuša nas spraviti na realna tla. Čeprav se število ljudi, ki hočejo nekaj ukreniti, veča, nam še vedno manjka najstnikov. Film je sam po sebi zanimiv in poučen ter dobro pripravljen in posnet. Res je zanimivo, da o problemu smeti hoče govoriti tako malo ljudi, čeprav bi morala to biti naša prva skrb. V film je sicer vključeno tudi nekaj humorja. Mislim pa, da film oddaja dobro sporočilo vsem ljudem po svetu. Ker pa v Sloveniji takega problema še nimamo in je manj ljudi zainteresirano, je mogoče občutiti spremembe v vremenu. Čeprav tega v filmu ni, na slabo deževno vreme vpliva prav to. Moramo se zbuditi in ukrepati, če ne bo konec prišel prehitro.

Jurij Erznožnik, 9. b